

Σ' αυτό το τεύχος:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ανοίγοντας στην προσευχή με τη Γραφή για τον Κόσμο

- Διακοπές (L. Sintas)
- Σκοπός Προσευχής
- Με τις περικοπές Ευαγγελίων (Δημ. Δαλέζιος)

ΦΑΚΕΛΟΣ

Μια μοναχική κοινότητα στην υπηρεσία της Ενότητας

- Η Αδελφότητα «Παμμακαρίστου Θεοτόκου». (Συνέντευξη της Αδ. Δωροθέας στον π. Γ.Μ.)
- Η πνευματικότητα μέσα από τα γραπτά μιας μοναχής (Αδ. Αικατ. Τόμπρου)
- Μικρό χρονικό του Νοσοκομείου «Η Παμμακάριστος» (Ρεπορτάζ π. Γ. Μαραγκός)
- Ίδρυμα για το παιδί «Η Παμμακάριστος» (Από το Ιντερνέτ)
- Το Πνευματικό Κέντρο, Κηφισιάς - Η Εστία «Θ. Πρόνοιας», Νέου Κόσμου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι σχέσεις με το Θεό και τον Κόσμο

- Πάρε Κύριε και δέξου (Αδ. Αικατ. Μαϊδιώτου, Αγ. Ιωσήφ, Κέρκυρα)

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Μεγάλοι σύγχρονοι προβληματισμοί

- Με την κατάκτηση του Σύμπαντος (π. Γ. Μ.)

Απόστολοι με την Προσευχή Ιούνιο και Ιούλιο 2007

Διακοπές

Υπάρχουν αυτοί που θα φύγουν
Υπάρχουν αυτοί που δεν θα φύγουν.
Αυτοί που έχουν τα μέσα
Και εκείνοι που δεν έχουν τα μέσα,
Αυτοί που έχουν τη διάθεση
Κι εκείνοι που δεν την έχουν.

Αν δεν έχω τη δυνατότητα να πάω διακοπές,
Δώσε μου, Κύριε, τη μεγαλοψυχία,
Χωρίς ζηλοτυπία, χωρίς πικρία, χωρίς περιφρόνηση.
Γιατί όχι, δώσε μου τη χαρά
Να μοιάσω στον Υιό σου
Ο οποίος δεν είχε πού να γείρει το κεφάλι του.

Αν θα πάω διακοπές,
Δώσε μου, Κύριε, να σταθμίσω την τύχη μου αυτή.
Δώσε να επωφεληθώ από την ευκαιρία
Απλά και χωρίς ενοχές.
Αλλά δώσε μου επίσης, να μη λησμονήσω
Εκείνους που δεν θα φύγουν.
Δώσε μου τη δύναμη να βοηθήσω
Τον ένα ή τον άλλο, να μπορέσουν να φύγουν.

L. Sintas

Σκοποί των μηνών

ΙΟΥΝΙΟΥ

1) Για τους εργαζόμενους στη Θάλασσα

- Ο Θεός να προστατεύει όσους εργάζονται στη θάλασσα και τις οικογένειές τους.

Το «Apostolatus Maris», η οργάνωση της Καθολικής Εκκλησίας, που ασχολείται παγκόσμια για τους εργαζόμενους στη θάλασσα και τις οικογένειές τους, χωρίς να κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε πολιτισμούς, γλώσσες ή θρησκείες, επιθυμεί να σταθεί στο πλευρό, όσο μπορεί περισσότερο, στους ανθρώπους που εργάζονται στη θάλασσα, σχεδόν σε όλα τα λιμάνια του κόσμου.

2) Η Εκκλησία στη Β. Αφρική, να δίνει μαρτυρία της αγάπης του Θεού.

- Με την παρουσία της και τη δραστηριότητά της, η Εκκλησία στη Βόρειο Αφρική να δίνει μαρτυρία για την αγάπη του Θεού προς κάθε άτομο και κάθε λαό.

Σε δύσκολες περιόδους και σε κοινωνικές κρίσεις που περνούν ορισμένες από τις χώρες μας, ο Επίσκοπος, ενεργοποιώντας τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να είναι ο υπέρτης ελπίδας: με τη φρόνηση στις συμβουλές του, τη γαλήνη και την υπομονή την ώρα του πόνου, πρέπει να είναι ο βράχος πάνω στον οποίο μπορούν να στηριχθούν όσοι δοκιμάζονται.

ΙΟΥΛΙΟΥ

1) Η στράτευση των πολιτών στη διαχείριση των δημόσιων πραγμάτων.

- Όλοι οι πολίτες να έχουν τη δυνατότητα, ατομικά ή σε ομάδες, να συμμετέχουν ενεργά στη ζωή και στη διαχείριση των δημόσιων πραγμάτων.

Είναι άμεσο καθήκον των λαϊκών χριστιανών να επεμβαίνουν για τη δικαιοσύνη μέσα στην κοινωνία και να συμμετέχουν ενεργά στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων. Δεν μπορούν επομένως να αρνηθούν «την πολύμορφη δραστηριοποίησή τους, οικονομική, κοινωνική, νομοθετική, διοικητική, πολιτιστική που αποβλέπουν στην προώθηση, οργανωμένα και θεσμικά, το Κοινό Καλό» (λόγια του πάπα Βενεδίκτου 16^{ου}).

2) Βοήθεια στα πρόσωπα που δεσμεύονται στο έργο του ευαγγελισμού των λαών.

- Όλοι οι χριστιανοί, να συνειδητοποιήσουν ότι είναι και δικό τους το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας και ως εκ τούτου να βοηθούν αποτελεσματικά εκείνους που δεσμεύονται άμεσα στον ευαγγελισμό των λαών.

Μέλη της Εκκλησίας, χάρη στο βάπτισμά τους, όλοι οι χριστιανοί είναι υπεύθυνοι της ιεραποστολικής δραστηριότητάς της. Η συμμετοχή αυτή, ως κοινότητες ή ως άτομα, ονομάζεται «Ιεραποστολική Συνεργασία». Η συνεργασία αυτή είναι θεμελιωμένη στην προσωπική ένωση με το Χριστό : Μόνο εφόσον είμαστε ενωμένοι όπως οι βέργες στο κλίμα (Ιω 15,5) μπορούμε να αποδώσουμε καρπούς.

Περικοπές των Ευαγγελίων

Παρασκευή 15 Ιουνίου 2007

Ιεράς Καρδίας του Ιησού - Λουκά 15,3-7

Σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου η λέξη «καρδιά» είναι συνώνυμη με αποδοχή, τρυφερότητα, ευσπλαχνία. Κανείς δεν μπόρεσε να αποκαλύψει καλύτερα την καλοσύνη της καρδιάς του Θεού από τον Ιησού. Η φροντίδα του για του μικρούς και τους αδύνατους και στις καθημερινές τους αδυναμίες και δυσκολίες, αθλιότητες... Ο Ιησούς βίωσε αυτή την αγάπη, με την πλήρη εγκατάλειψη του εαυτού του, μέχρι την υπέρτατη προσφορά του εαυτού του πάνω στο σταυρό.

Κυριακή 17 Ιουνίου 2007

11^η Κ/δρομίου Γ' - Λκ. 7, 36 - 8,3

Ο Ιησούς απέναντι στο Φαρισαίο που τον κάλεσε σε γεύμα και η αμαρτωλή που πλένει τα πόδια του Ιησού. Προφήτης είναι εκείνος που οδηγεί τον αμαρτωλό στο Θεό που συγχωρεί και ελεεί. Δίκαιος είναι εκείνος που αναγνωρίζει την αμαρτωλή του κατάσταση, δέχεται την άφεση από το Θεό και αποκηρύσσει από τη ζωή του το κακό. Ο Θεός δεν αγαπάει μόνο εκείνον που δεν αμαρτάνει, αλλά και τον αμαρτωλό που αναγνωρίζει την αμαρτία του και καταφεύγει στο Θεό που τον δικαιώνει.

Κυριακή 24 Ιουνίου 2007

Γέννησης Ιωάννη Βαπτιστή – 12^η Κ/δρομίου Γ' - Λκ. 9, 18-24

Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, να πάρει το σταυρό του και να με ακολουθήσει, λέει ο Ιησούς στο συγκεντρωμένο πλήθος. Πρόγραμμα ζωής αυστηρό και καθόλου ελκυστικό : «να πάρει το σταυρό του»! Σ' αυτή την πορεία το «εγώ» μου πρέπει να το μισώ και ο «πόνος» θα ήταν η βα-

σιλική οδός που οδηγεί στο Θεό. Ας σταθούμε σ' αυτές τις λέξεις. Σημαίνουν ότι πριν απ' όλα ο Ιησούς αναγγέλλει μια «Καλή Είδηση» για να απελευθερωθεί ο άνθρωπος από τα δεσμά του. «Απαρνούμαι τον εαυτό μου», σημαίνει απαρνούμαι τη σκοτεινή πλευρά του εαυτού μου, η οποία με εμποδίζει να πορεύομαι προς το Θεό, μέχρι να γίνω υιοθετημένο παιδί του εν Χριστώ.

Κυριακή 1 Ιουλίου 2007

13^η Κ/δρομίου Γ' - Λουκά 9,51-62

Καλεσμένοι στην ελευθερία. Ο Ιησούς πήρε τη μεγάλη απόφαση, ανεβαίνει προς την Ιερουσαλήμ, έτσι αρχίζει η πορεία του Ιησού προς το Σταυρό. Έτσι διαγράφεται μια ζωή αφιερωμένη, και περιγράφεται η τέλεια αγάπη του Θεού για τους ανθρώπους. Ο Ιησούς δεν υποχρεώνει κανένα να τον ακολουθήσει, αλλά σ' αυτούς που το επιθυμούν υποδεικνύει τις απαιτήσεις του : «να μην έχετε συγκεκριμένο τόπο όπου να αναπαύεσαι». Με απλά λόγια ό,τι οδηγεί στο βόλεμα δεν αρμόζει στον Ιησού. «Άφησε τους νεκρούς... εσύ πήγαινε να αναγγέλλεις τη Βασιλεία του Θεού». Το «κατεπίγον» βρίσκεται πάντοτε προς το μέρος της ζωής. Είναι επείγον να είσαι εργάτης της Βασιλείας. Τέλος : Μην κοιτάξεις προς τα πίσω...

Κυριακή 8 Ιουλίου 2007

14^η Κ/δρομίου Γ' - Λκ. 10, 1-12.17-20

Ο Ιησούς βιάζεται να συγκεντρώσει τους καρπούς, γι' αυτό αποστέλλει στα μέρη απ' όπου επρόκειτο να περάσει 70 μαθητές για το θερισμό που είναι έτοιμος... Ποιοι είναι αυτοί οι καρποί, μπορούμε ίσως να διακρίνουμε τους καρπούς του Πνεύματος μέσα από τη ζωή των ανθρώπων : ταπεινή προσοχή στη ζωή των άλλων, την αλληλεγγύη που βιώνεται με υπομονή, σιωπηρή, τις χειρονομίες αγάπης που περνούν απαρατήρητες, που μπορεί να χαθούν μέσα στο θόρυβο της καθημερινότητας. Οι θεριστές συλλέγουν τους καρπούς που τροφοδοτούν την ελπίδα των ανθρώπων. Ο θερισμός είναι ανοιχτός προς όλους για τη χαρά του ανθρώπου, για τη μεγαλύτερη δόξα του Θεού.

Κυριακή 15 Ιουλίου 2007

15^η Κ/δρομίου - Λουκά 10,25-37

Ένας δρόμος ανοιχτός στο αύριο. Γεγονότα της ζωής μάς υποχρεώνουν συχνά να σταθούμε και να διαλογιστούμε : «πού πηγαίνω;», «από πού έρχομαι;». Αυτά μπορεί να είναι ένα γεγονός, μια συνάντηση, μια αρρώστια, κάποιο ατύχημα ή ατυχία... Ένας δάσκαλος του Νόμου θέτει τον Ιησού σε δοκιμασία, με την ερώτηση τι πρέπει να κάνει για να αποκτήσει την αιώνια ζωή. Η απάντηση του Ιησού δίνει στοιχεία για να εξετάσουμε τη ζωή μας : ξαναδιαβάσετε το Νόμο και τη Γραφή. Ο καλός Σαμαρείτης δεν προτείνει μια συγκεκριμένη πράξη, αλλά ένα τρόπο που οδηγεί στην εξέλιξη. Η αυστηρή τήρηση του Νόμου καθιστά τυφλούς τον ιερέα και το λευίτη, που προσπερνούν τον άνθρωπο χωρίς να τον δουν. Το σημαντικό εδώ είναι όχι να «κάνω» ορισμένες πράξεις αλλά να «είμαι» συνεπής με τις Γραφές.

Κυριακή 22 Ιουλίου 2007

16^η Κ/δρομίου - Λουκά 10,38-42

Η Μάρθα και η Μαρία, η καθεμιά με τη δική της στάση, μας προτρέπουν σε μια επιλογή. Η απάντηση του Ιησού μας προτρέπει να είμαστε ολοκληρωτικά σ' αυτό που επιλέξαμε, χωρίς να συγκρινόμαστε με τους άλλους. Ο καθένας έχει να ανταποκριθεί με τα δικά του χαρίσματα. Για μένα ποια είναι, όχι η καλή αλλά η καλύτερη μερίδα.

Κυριακή 29 Ιουλίου 2007

17^η Κ/δρομίου - Λουκά 11,1-13

Ζητάτε και θα σας δοθεί! Χτυπάτε και θα σας ανοίξουν! Ο Κύριος μας υπενθυμίζει ότι πρέπει να επαναλαμβάνουμε τα αιτήματά μας. Με απλότητα και ταπεινοσύνη, με εμπιστοσύνη και

πίστη. Η απάντηση είναι συχνά απρόσμενη. Ο Ιησούς μάς καλεί να μη σταματούμε, αλλά να συνεχίζουμε την πορεία μας.

π. Δημήτριος Δαλέζιος

Τοπική Εκκλησία

Μια μοναχική κοινότητα στην υπηρεσία της ενότητας Η αδελφότητα της Παμμακαρίστου Θεοτόκου

+ Θα θέλατε, Αδελφή Δωροθέα, να μας πείτε πώς ξεκίνησε το Τάγμα της Παμμακαρίστου.

- Είναι γνωστό ότι στο ξεκίνημα κάθε μοναχικού τάγματος υπάρχει ένα ιδιαίτερο κίνητρο και μια προσωπικότητα. Η Αδελφότητά μας οφείλει την ίδρυσή της στον μακαριστό επίσκοπο Γεώργιο Χαλαβαζή. Ο ιδρυτής μας έθεσε την αδελφότητα υπό τη σκέπη της Παμμακαρίστου Θεοτόκου. Σιγά - σιγά διαγράφηκε όχι μόνο ο προορισμός του Τάγματος αλλά και το πνεύμα που το διέπει. Τα στοιχεία αυτά βρίσκονται στο Ιδρυτικό του 1920 όπως και στη Διαθήκη του αιμνήστου Ιεράρχη (18 Ιαν. 1957).

+ Προσδιορίστε ακόμη πιο βαθιά την ιδιαιτερότητα της κλήσης σας.

- Το Τάγμα είναι βυζαντινού λειτουργικού τυπικού με ιδιαίζουσα αποστολή την πραγμάτωση του οικουμενικής προσέγγισης των χριστιανών. Ο πόθος και η προσευχή του Κυρίου τη νύχτα του Μυστικού Δείπνου: «Πάτερ ίνα πάντες εν ώσιν», αποτελεί το καθημερινό στόχο κάθε μοναχής της Παμμακαρίστου Θεοτόκου.

+ Το Τάγμα της «Παμμακαρίστου» αποτελείται από κοινότητες μοναζουσών. Ποια μέσα χρησιμοποιείτε για τη μόρφωσή σας; Τι περιλαμβάνει η καθημερινή σας ζωή;... Παρουσιάστε τα πιο χαρακτηριστικά σημεία ώστε οι αναγνώστες των Α. Ο. να γνωρίσουν την πνευματικότητα και τα στοιχεία της ζωής σας;

- Στα διάφορα ερωτήματά σας θα απαντήσω συνοπτικά! Προς επίτευξη του σκοπού, οι μοναχές επιδίδονται σε καθημερινή βάση, στη Θεία Λειτουργία και στην Ιερή Ακολουθία, και περιοδικά στη μελέτη της Αγίας Γραφής, της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, της Διδασκαλίας των Πατέρων της Εκκλησίας. Πάντοτε επιχειρούμε να χρησιμοποιήσουμε όλα τα κατάλληλα μέσα για την προαγωγή της Ενώσεως των Εκκλησιών.

+ Τι προβλέπει το Καταστατικό του Τάγματος;

- Πριν έρθω στην απαρίθμηση θέλω να επισημάνω τα εξής : Στα 87 χρόνια της ιστορίας μας, έγιναν δύο συντάξεις : Η πρώτη σύνταξη του Καταστατικού και του Κανονισμού μας έγινε από τον ιδρυτή, το 1932. Επακολούθησαν οι προσαρμογές του Κανονισμού από τον Επίσκοπο Υάκινθο, και του Καταστατικού από τον Σεβασμιότατο Ανάργυρο, στο φως των κειμένων της Β' Συνόδου του Βατικανού. Για τον ειδικό σκοπό του Τάγματος, απαιτείται, κατά το καταστατικό, ο αγιασμός των μελών με την προσευχή, την άσκηση στις μοναχικές αρετές, την πιστή τήρηση των μοναχικών υποσχέσεων και τη συμβολή των μοναζουσών στην Αποστολή της Μητέρας Εκκλησίας με την εκπαιδευτική, μορφωτική και φιλανθρωπική κατά Χριστό δράση, μέσα στην Ελληνική Κοινωνία.

+ Γνωρίζω, Αδελφή Δωροθέα, ότι τόσο οι πρωτεργάτες όσο και όλες οι μοναχές έχετε θέσει υψηλά τον πήχη στην προσπάθειά σας αυτή...

- Πράγματι, Πατέρα Γαβριήλ, είναι σωστή η διαπίστωσή σας. Ο πόθος και η προσευχή του Κυρίου μας τη νύκτα του Μυστικού Δείπνου: «Πάτερ, ίνα πάντες εν ώσιν», πρέπει να γίνει στόχος και βίωμα κάθε μοναχής της Παμμακαρίστου. Το πέραςμα αυτό είναι απαραίτητο. Ο ίδιος ο Θεός Διδάσκαλος ερμηνεύει αυτή την Ένωση: «Καθώς, Σύ Πάτερ, εν εμοί καγώ εν Σοί, ίνα και αυτοί εν ημίν εν ώσι». Το προτεινόμενο πρότυπο φαίνεται άπιαστο! Ο πήχης μάς οδηγεί στη βίωση του μυστηρίου της Αγίας Τριάδος. Καλούνται λοιπόν να αποτελέσουν όλα τα μέλη της μοναχικής μας κοινότητας «μία καρδιά και μία ψυχή», για να πιστέψει ο κόσμος. Πρόκειται για μια προέκταση της αποστολής του Ιησού Χριστού! Από εκεί και πέρα ο «καρπός ο πολύς» είναι έργο του Παναγίου Πνεύματος.

+ Είμαστε συνηθισμένοι να βλέπουμε τις Αδελφές πάντα στη δράση. Και μάλιστα πάντα με το χαμόγελο και την ειρήνη στο πρόσωπό τους. Το περιέγραψε τόσο όμορφα ο μεγάλος Άγγελος Σικελιανός όταν πρωτοβρέθηκε στο Νοσοκομείο «Η Παμμακάριστος». Δεν φείδεστε του χρόνου και της εργασίας, της υπομονής και της προσπάθειας, της ποιότητας στην προσφορά και τη συμμετοχή στον πόνο ή την μορφωτική ανάπτυξη των παιδιών... Ποιο είναι το επίκεντρο της ημέρας σας; Τι είναι αυτό που δίνει νόημα τόσο στην ύπαρξή σας όσο και στη ζωή σας μέσα στην καθημερινότητα;

- Σίγουρα η Θεία Ευχαριστία αλλά και η Ιερή Ακολουθία είναι η πρώτη φροντίδα μας αφού μας επιτρέπουν να ενώνεται η φωνή μας με τις φωνές της παγκόσμιας Εκκλησίας. Στη λατρεία συναντούμε τον Κύριο, όπως και τις ανάγκες των ανθρώπων. Πατέρα, θα μου επιτρέψετε να επανέλθω σε μια φράση του Ιδρυτή: «Με τον Χριστόν θα πηγαίνουν όπου τις καλεί η αποστολή αφού η αφοσίωση οφείλει να είναι η ουσία της ζωής τους και θα καταναλίσκουν τις δυνάμεις τους στην υπηρεσία Του με πνεύμα πίστεως».

+ Συνοπτικά, οι κοινότητές σας προσφέρουν σήμερα τις υπηρεσίες τους σε ποιους τομείς;

- Εκτός των καθαρά πνευματικών μας καθηκόντων, οι μοναχές ασχολούνται με δραστηριότητες που περιλαμβάνουν: - τη νοσηλεία των ασθενών, - την εκπαίδευση

των παιδιών με ειδικές ανάγκες, τη διανοητική και την εν γένει ανάπτυξη και προστασία φοιτητριών και νεαρών εργαζομένων κοριτσιών, - τη συμπαράσταση σε οικογένειες προσφύγων ή μεταναστών και μια διακριτικά δυναμική λειτουργία του Πνευματικού Κέντρου.

+ *Ας επιστρέψουμε στην ίδρυση των διαφόρων έργων. Μπορείτε να μας πείτε πώς ξεκίνησαν και ποια ήταν τα αποτελέσματα της προσφοράς τους.*

- Με το πνεύμα που περιγράψαμε, οι μοναχές της Παμμακαρίστου ξεκίνησαν τη δραστηριότητά τους στα πλαίσια της ενορίας και σ' ένα σχολείο που ίδρυσαν το 1920 στην Κωνσταντινούπολη και το 1932 στην Αθήνα.

Το 1940 όταν άρχισε ο πόλεμος ο Σεβασμιότατος Γεώργιος Χαλαβαζής με τη συγκατάθεση των μοναχών έθεσε στη διάθεση της ελληνικής κυβερνήσεως, για τις ανάγκες του αγωνιζομένου Έθνους, το σχολείο. Τότε το κτήριο ξεκίνησε υπό την επίβλεψη των μοναχών ως νοσοκομείο, το οποίο λειτουργεί μέχρι και σήμερα προσφέροντας μεγάλες υπηρεσίες, όπως όλοι γνωρίζουμε.

Κατά τον αγγλικό αποκλεισμό αρχίζει και η πείνα, ειδικά στην Αθήνα. Τότε ιδρύονται οι Εστίες «Θείας Πρόνοιας», το 1941.

+ *Σχολείο που μετατράπηκε σε Νοσοκομείο, πολύμορφη Εστία που αγκάλιασε πολλές ανάγκες και συνάμα κατόρθωσε την απαραίτητη συνεργασία είναι σημαντικά πεδία δράσης που αγγίζουν τον άνθρωπο, κάθε άνθρωπο δίχως διάκριση. Και μεταπολεμικά τι καινούργιο συνέβη;...*

- Στραφήκαμε προς τρεις κυρίως κατευθύνσεις:

• Μετά από τον πόλεμο είδαν οι αδελφές ότι **τα παιδιά** έχουν ανάγκη από υγιεινή διατροφή και καθαρό αέρα, έτσι αρχίζει η λειτουργία των κατασκηνώσεων από το 1945 έως το 1952. Λίγο μετά, η χώρα μας δοκιμάζεται από τους σεισμούς, την προσφυγιά και τη μετανάστευση. Οι Αδελφές είναι πάντα στο πλευρό των σεισμοπαθών και των προσφύγων. Οι κατασκηνώσεις μετατρέπονται σε ίδρυμα της Νέας Μάκρης, εκτός από την Οικοκυρική Σχολή, ανοίγει και Ειδικό Σχολείο, εφόσον οι ανάγκες των παιδιών για ειδική μόρφωση είναι πολύ μεγάλες.

• Από το 1944 λειτουργούν **Εστίες** με τίτλο «Θεία Πρόνοια» για κοπέλες φοιτήτριες και εργαζόμενες, που θέλουν να βρίσκονται σε περιβάλλον οικογενειακό, κυρίως χριστιανικό και με συνθήκες ζωής καθόλα προσιτές. Στην αρχή λειτουργεί Εστιατόριο (1944-46) και κατόπιν Στέγαση, σε δύο ιδρύματα (Πλ. Βάθη και Νέο Κόσμο, το οποίο συνεχίζει μέχρι σήμερα).

• Η **πνευματική ζωή** απασχόλησε και απασχολεί όλες τις Αδελφές. Για το λόγο αυτό λειτουργεί στην Κηφισιά Πνευματικό Κέντρο για τις ίδιες τις Αδελφές αλλά και για τα άτομα που θα θελήσουν να επωφεληθούν από το χώρο αυτό. Πράγματι δεν είναι λίγοι άνδρες και γυναίκες που επιθυμούν να βρουν τη γαλήνη και να ενωθούν με το Θεό, τόσο Έλληνες όσο και Ξένοι.

Οι διευθύνσεις μας για κάθε ενδιαφερόμενο είναι οι εξής:

• **Ιερά Μονή Παμμακαρίστου:** Στροφυλίου 42
Τ. Κ. 145 61 Κηφισιά - Τηλ. 80.78.674/
80.77.578

• **Ιερά Μονή Παμμακαρίστου:** Ιακωβάτων 43
Τ. Κ. 111 44 Αθήνα - Τηλ. 22.84.851

• **Ιερά Μονή Παμμακαρίστου:** «Ίδρυμα για το
παιδί»: Νέα Μάκρη Τ.Κ. 190 05
Τηλ. 0294-96035

• **Εστία «Θεία Πρόνοια»:** Αμεινοκλέους 30
Νέος Κόσμος Τ. Κ. 117 45 Αθήνα
Τηλ. 92.21.002 Fax. 92.20.114

Τρία βιβλία

Στοιχεία πνευματικότητας μέσα από τα γραπτά μιας μοναχής (Αδ. Αικατ. Τόμπρου)

Ακολουθεί Μοι!

Στη ζωή μας οι μεγάλες αποφάσεις δεν είναι τόσο σπάνιες, αλλά καμιά δεν ξεπερνά σε σπουδαιότητα την παρούσα, αυτή της ολοκληρωτικής αφιερώσεως μας στο Θεό.

Το θεϊκό κάλεσμα προϋποθέτει ένα βλέμμα στοργικό. «*Ο δε Ιησούς εμβλέψας αυτόν ηγάπησεν αυτόν*». Και στην εγκάρδια ανταπόκρισι: «*Ιδού ήκω*», ο Ιησούς εκθέτει τους όρους δια να φθάσει η εκλεκτή ψυχή στην τελειότητα: «*Ύπαγε, όσα έχεις πώλησον και δος πτωχοίς, και έξεις θησαυρόν εν ουρανών και δεύρο ακολουθεί μοι, άρας τον σταυρόν σου*».

«*Ακολουθεί Μοι*»! Ιδού το πρόγραμμα κάθε αφιερωμένης ψυχής.

(από το εξώφυλλο)

Μόνη μαζί Του

Η χριστιανική ζωή έχει απαιτήσεις. Γνωρίζει τον πόνο και τις στερήσεις. Απαιτεί μετάνοια και αγκαλιάζει τη θυσία.

Δέχεται το σταυρό και όταν πρέπει, αντιμετωπίζει τον πόνο και το θάνατο. Αλλά στην υπέρτατη της έκφραση η χριστιανική ζωή είναι «μακαρισμός».

Θυμηθείτε την επί του Όρους ομιλία του Χριστού. Στρέφεται ακριβώς γύρω από τους μακαρισμούς, γιατί η χριστιανική ζωή είναι θετική. Είναι λυτρωτική και εξαγνιστική.

Είναι μεταμόρφωσις: τα πάντα τείνουν στο αγαθό, στην ευτυχία.

Είναι ανθρώπινη και παραπάνω από ανθρώπινη, γιατί την κυριεύει μια ζωντανή παρουσία, η παρουσία του Παρακλήτου Πνεύματος, του πνεύματος του Χριστού, που την συμπαραστέκεται, την διατηρεί και την καθιστά κατάλληλη για ανώτερα, προδιαθέτοντάς την να πιστεύει, να ελπίζει, να αγαπά.

Είναι αισιόδοξη. Είναι δημιουργική. Είναι ευτυχής σήμερα, γιατί περιμένει το πλήρωμα των μακαρισμών αύριο.

(από το εξώφυλλο)

Όταν κτυπά η καμπάνα

Βιβλίο
Όταν χτυπά η καμπάνα

«Ένα βιβλίο από τα ωραιότερα του είδους του, γιατί, εκτός από το άρωμα της πίστεως, το οποίον αναδίδεται από κάθε σελίδα του, μεταδίδει απέραντη γαλήνη και ψυχική ευφορία, συγχρόνως είναι και γεμάτο από την εκκλησιαστική ποίηση, της οποίας η συγγραφέας (Πρωθηγουμένη άλλως τε της «Παμμακαρίστου») φαίνεται τέλειος γνώστης, καθώς και των γραφών, έχει δε και πολλά ωραία ευρηματικά εκεί. Έτσι, μολονότι ο κύριος σκοπός του βιβλίου είναι, καθώς φαίνεται ο θρησκευτικός φρονηματισμός και όχι απλώς η λογοτεχνία («η τέχνη για την τέχνη»), όμως και το ότι είναι τόσο ωραία γραμμένα, συμβάλλει πολύ εις την επιτυχία του σκοπού αυτού. Τίποτε δεν θα ηυχόμεθα περισσότερο για το ωραίο αυτό βιβλίο, από το να διαβαστή από όσον γίνεται περισσότερους αναγνώστας, ώστε η απήχησίς του να είναι ευργετική σ' όσο περισσότερες ανθρώπινες ψυχές».

Δελτίον Ενώσεως Ελλήνων Θεολόγων

Κοντά στον ασθενή

Μικρό χρονικό του Νοσοκομείου «Η Παμμακάριστος»

Το 1940, με την έκρηξη του ελληνο-ιταλικού πολέμου, ο Σεβασμ. Γεώργιος Χαλαβαζής με τη συγκατάθεση των Μοναχών έθεσε στη διάθεση της Ελληνικής Κυβέρνησης, για τις ανάγκες του αγωνιζομένου Έθνους, το σχολικό κτίριο που λειτουργούσε από το 1936, στην οδό Ιακωβάτων.

Σ' ένα αδημοσίευτο χειρόγραφο της (1978), η Αδ. Αικατερίνη μοναχή σημειώνει. «Η προσφορά γίνεται δεκτή. Το Δημοτικό Νοσοκομείο, που κινδυνεύει από εναέριες επιδρομές, μεταφέρει σε μας το χειρουργικό και Μαιευτικό Τμήμα με χειρουργείον, όπου θα είναι δυνατή η παροχή πρώτων βοηθειών. Αι νοσηλευτικά κλίναι διαδέχονται τα θρανία και στήνεται ένα Νοσοκομείο. Ο Δήμος έχει ήδη υποστηλώσει το ημιπύργιο και χρησιμεύει για καταφύγιο αμάχου πληθυσμού της περιοχής».

Και συνεχίζει: «Αυτό το μικρό και υποτυπώδες Νοσοκομείο θα κατακτήσει τας καρδιάς, θα πλατύνει τας ψυχάς, θα ενθουσιάσει ευεργέτας και θα γίνει το Νοσοκομείο που γνωρίζουμε σήμερα. Η παρουσία των Μοναχών Αδελφών με την ευαγγελική γλυκύτητα και προθυμία κατακτά τις καρδιές των νοσηλευομένων και εμπνύχώνει τους ιατρούς και η φιλανθρωπική δράσις γίνεται φυσικό αποτέλεσμα της υπάρξεως των. Έτσι καταργούνται τα διαχωριστικά επίθετα ορθόδοξοι και καθολικοί».

Το εθελοντικό προσωπικό που βοηθά τις Μοναχές στις υπεράνθρωπες προσπάθειες τους δια την επιβίωση του Έθνους, ενθουσιάζει τον μεγαλόπνοο Ιεράρχη και ιδρύει τον Μάρτιον 1943 την Ελληνική Καθολική Αδελφότητα Νεανίδων (ΕΚΑΝ).

Μετά τις εχθροπραξίες, το κτίριο αυτό μετατράπηκε σε υπερσύγχρονο νοσοκομείο με την ονομασία «Παμμακάριστος». Λειτουργεί έκτοτε αδιαλείπτως προσφέροντας υψηλή ποιότητα επιστημονικής και νοσηλευτικής φροντίδας για τον άρρωστο.

Το Νοσοκομείο είχε αρχίσει ταπεινά. Οι στερήσεις ήταν πολλές. Τα κρεβάτια προσφέρθηκαν από την «Ούνρα». Ωστόσο, παρ' όλες τις δυσκολίες, ο πρωταγωνιστής Ιεράρχης, οι Μοναχές, οι Γιατροί κι' οι Αδελφές νοσοκόμες με θάρρος συνέχιζαν την ευγενή διακονία τους δίπλα στο κρεβάτι του πονεμένου αδελφού. Με την πάροδο του χρόνου το Ίδρυμα εξοπλίστηκε με σύγχρονα τεχνικά μέσα κι' αυξήθηκε ο αριθμός του επιστημονικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Μέρα – νύχτα όλοι δίνουν παραδειγματικά το «παράν» στην εκτέλεση του ιερού υποργήματός τους.

Οι ανάγκες όμως πολλαπλασιάζονταν. Ο χώρος ήταν πια μικρός για να στεγάσει τους αρρώστους, το προσωπικό, τα εργαστήρια, κλπ. Γι' αυτό, κατεδαφίστηκε ο παλαιός Οίκος Αδελφών και σ' όλο το μήκος του κήπου άρχισε να χτίζεται η νέα πτέρυγα του Νοσοκομείου... Στο μεταξύ, στους πρώτους κιάλας ορόφους, παρέχεται μια σύγχρονη, φροντισμένη επιστημονικά νοσηλεία, αλλά και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μια εσωτερική ανακούφιση του ασθενούς.

«Η διπλωματούχος μοναχή Αδελφή, χέρι με χέρι με τη λαϊκή Αδελφή, φροντίζουν αδιάκοπα, με στοργή τους πάσχοντες. Οι ασθενείς μπορούν να περνούν ώρες ευχάριστες σ' ανθοστολισμένα σαλόνια. Στον κήπο, υπάρχει μια σπηλιά της Μεγαλόχαρης, όπου Μοναχές, ασθενείς κι' επισκέπτες, σαν μ' ένα χέρι, ανάβουν το κεράκι τους, ενώ τα χείλη μελλίζουν θεομητορικά τροπάρια».

Τα εγκαίνια της νέας πτέρυγας (Απρίλιος 1966) έγιναν μ' επισημότητα, απ' τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου Σεβασμ. κ. Υάκινθο. Ήταν η στιγμή της προσφοράς του φιλόξενου ακινήτου στους ασθενείς. Έπρεπε ν' αγαπήσουν το Νοσοκομείο τους. Ήταν απαραίτητο να αισθάνονται «οικείοι» μ' αυτό. Κρίθηκε λοιπόν αναγκαία η δημιουργία καλοφτιαγμένων και περιποιημένων σαλονιών. Επίσης οι θάλαμοι, με ένα, δύο και τρία κρεβάτια εξοπλίστηκαν με όλα τα σύγχρονα μέσα για την εξυπηρέτηση και την ανακούφιση του ασθενούς. Δεν λείπουν απ' το νοσηλευτικό χώρο οι επιστημονικές ανακοινώσεις, οι πνευματικές εκδηλώσεις, που παρακολουθούνται από πυκνό ακροατήριο, όπως και οι εορταστικές εκδηλώσεις με τη συμμετοχή επισήμων, του επιστημονικού και του νοσηλευτικού προσωπικού, και πολλών φίλων προσκεκλημένων.

Σήμερα το Νοσοκομείο λειτουργεί στα πλαίσια του Εθνικού Συστήματος Υγείας (ΕΣΥ).

π. Γαβριήλ Μαραγκός
Ρεπορτάζ

Συζητώντας με την Αδ. Αικατερίνη

+Κατά τη μακρόχρονη ζωή σας, οι ευθύνες σας στο νοσοκομείο «Παμμακάριστος» σας οδήγησαν να συναντήσετε ανθρώπους του πόνου, προσωπικότητες - όπως τον Άγγελο Σικελιανό - αλλά και απλούς ασθενείς. Πέστε μας, από την εμπειρία σας, πώς ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τον πόνο, το θάνατο;

- Τόσο κατά τα χρόνια της κατοχής σαν διευθύντρια της Εστίας ασθενών και του Βρεφικού Σταθμού και των Ιατρείων αυτών (Παραρτήματα των εστιών Θείας Προνοίας) όσο και σαν διευθύντρια του Νοσοκομείου, μου χάρισαν την ευκαιρία να έλθω σε επαφή με πολλές χιλιάδες ανθρώπων χωρίς υπερβολή. Στη διακονία μου κοντά τους απεκόμισα την εμπειρία του πόνου σαν κάθαρση της ψυχής και στροφή προς το Θεό. Ο λαός μας βαθιά πιστεύει: το διαπιστώνουμε την ώρα της δοκιμασίας, του πόνου και του θανάτου. Μικροί και μεγάλοι αισθάνονται, όπως ομολογούν οι ίδιοι, τότε σιγουριά όχι μόνο κοντά στις μοναχές αδελφές αλλά στο περιβάλλον του Νοσοκομείου και πιστεύουν πως η αφοσίωση αυτή που τους αγκαλιάζει είναι δείγμα της αγάπης του Θεού γι' αυτούς και τους δικούς τους. Πολλοί θεωρούν ευεργεσία την αρρώστια τους γιατί τους φέρνει κοντά στο Θεό.

Όσο για το θάνατο – κατά γενικό κανόνα – νέοι και ηλικιωμένοι τον αντιμετωπίζουν με πίστη: «Θα κλείσω τα μάτια μου εδώ κάτω, έλεγε πρόσφατα ένας νέος ετοιμοθάνατος, για να βρεθώ στην αγκαλιά του Πατέρα μου».

Αν. Ορίζοντες
αρ.840/ 11.1986

«Η Παμμακάριστος Θεοτόκος ευρύνει τον κύκλο γνωριμιών, επαφών και αλληλοεκτιμήσεως. Πόσο άνετα ζούμε ανάμεσα σ' αυτό το πλήθος που στεγάζεται και επισκέπτεται καθημερινώς την Παμμακάριστο. Όταν οι σειρήνες κράζουν συναγερμό, το καταφύγιο γεμίζει. Όλα γίνονται με βαθειά σιωπή και περιμένουν την Μητέρα Ειρήνη Χαλαβαζή, την Ηγουμένη μας, με την ωραία και ζεστή φωνή της ν' αρχίσει τους ύμνους της Παρακλήσεως».

A.T.

Τον καιρό των συσσιτίων

Οι μοναχές της Παμμακαρίστου ετοιμάζουν φαγητό – το συσσίτιο για 1.186 άτομα: μεγάλους και παιδιά. Επίσης μοιράζουν φάρμακα υπό την εποπτεία των διπλωματούχων μοναχών και τη συνεργασία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Ο αριθμός των ατόμων που εξυπηρετήθηκαν από την Εστία Ασθενών έφθασαν τις 12.333. Σ' αυτή τη δραστηριότητα συνεργάστηκε ολόκληρη η Καθολική Εκκλησία της Ελλάδος με διάφορα κέντρα σε διάφορες περιοχές. Μεταξύ του 1944 και 1946, τα άτομα που έπαιρναν συσσίτιο ανήλθαν τις 47.000.

Ίδρυση Σχολής Αδελφών

Η συνεχής πρόοδος και ανάπτυξη της Νοσηλευτικής Επιστήμης επέβαλε την Ίδρυση Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων. Η Σχολή της Παμμακαρίστου αποτελεί εξάρτημα του Νοσοκομείου. Ιδρύθηκε με διάταγμα (541/29.5.65) κι' άρχισε να λειτουργεί από τον Ιανουάριο του 1966.. Το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών τίμησε τη Σχολή με τον τίτλο της «Ανωτέρας Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων Η Παμμακάριστος». Αποφοίτησαν ως τώρα 93. Σήμερα φοιτούν στη Σχολή 70 Αδελφές. Οι σπουδάστριες εφοδιασμένες με το δίπλωμα τους είναι άριστα καταρτισμένες, ψυχικά καλλιεργημένες, και εμπλουτισμένες με αισθήματα αγάπης και αφοσιώσεως για τον συνάνθρωπο.

«Από τας πρώτας ημέρας του φάσματος της εξολοθρευτικής πείνας μια Αδελφή Ελένη της Παμμακαρίστου θα οργανώσει τον Θεσσαλικό Κάμπο, για τον επισιτισμό μας. Παρά την επισφαλή υγεία της και τους κινδύνους, αψηφούσα ακόμη και τον θάνατο διέτρεχε τα διάφορα στρατόπεδα συγκεντρώσεως Βόλου, Λαμίας, Λάρισας, Καρδίτσας, Ιωαννίνων, Βόνιτσας, Κέρκυρας, Μεσολογγίου, Πατρών, Καλαβρύτων ως και τας φυλακάς Αθηνών, Καλλιθέας εμπυχνώνοντας και τροφοδοτούσα τους κρατούμενους δια της Εστίας Παραμυθιάς Κρατουμένων. Ασχολήθηκα ακόμη και με τη Μυστική Εστία».

Βιβλίο

Τα γεγονότα, οι ανάγκες, το όραμα και ο ανθρωπολογικός στόχος, η διορατικότητα και η αποφασιστικότητα, στηρίζονται στην ευαγγελική πίστη και στον πόθο για την ενότητα των χριστιανών...

Κοντά στο παιδί

Ίδρυμα για το παιδί: «Η Παμμακάριστος»

Το Ίδρυμα για το Παιδί «Η ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ» στη Νέα Μάκρη, λειτουργεί από το 1953 σαν φορέας παροχής προστασίας και εκπαίδευσης παιδιών.

Είναι Ν.Π.Ι.Δ. φιλανθρωπικού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, επιδοτούμενο από το Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας και είναι συμβεβλημένο με όλους τους ασφαλιστικούς φορείς. Διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Χρέη νομίμου εκπροσώπου εκτελεί η Γ. Διευθύντρια.

Δέχεται άτομα με ειδικές ανάγκες ή/και κοινωνικά προβλήματα, ημίτροφα ή οικότροφα από την ευρύτερη περιοχή της Αττικής και από όλη την Ελλάδα. Από το 1953 μέχρι σήμερα έχει προσφέρει διάφορες υπηρεσίες σε περίπου 4.000 παιδιά και νέες πάνω σε θέματα εκπαίδευσης, κοινωνικής πρόνοιας και επαγγελματικής κατάρτισης.

Τα τελευταία 20 χρόνια, λόγω των αναγκών που παρουσιάστηκαν εξειδικεύθηκε και δέχεται παιδιά και νέες με *γνωσιακές-νοητικές μειονεξίες* και που επιπρόσθετα μπορεί να παρουσιάζουν:

- * στοιχεία αυτισμού ή αυτισμό
- * δυσκολίες στο λόγο και στην επικοινωνία
- * δυσκολίες στην προσοχή και στη συγκέντρωση, με συνοδές εκδηλώσεις στη συμπεριφορά
- * ή συνδυασμός των παραπάνω μειονεξιών

Σήμερα το Ίδρυμα περιθάλπει περίπου 200 άτομα, από 3 ετών, που μπορούν να παραμείνουν μέχρι 30 ετών. Τα άτομα αυτά φοιτούν ανάλογα στον *Παιδικό Σταθμό*, στο *Ειδικό Δημόσιο Δημοτικό Σχολείο* ή εκπαιδεύονται στα *Εξειδικευμένα Εργαστήρια Επαγγελματικής Κατάρτισης* βοηθούμενα από την *Ειδική Επιστημονική Ομάδα* του Ιδρύματος καθώς και από *θεραπευτικά και δημιουργικά προγράμματα*.

Το έργο του Ιδρύματος

Παιδικός Σταθμός

Για κανονικά παιδιά. Στο Τμήμα υπάρχει ενσωματωμένη ομάδα παιδιών με σοβαρά προβλήματα.

Δημόσιο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο

Εκτός του προγράμματος του Ειδικού Σχολείου λειτουργούν και 12 τμήματα προβαθμίδων, που δέχονται παιδιά που ως ασκήσιμα δεν τα συμπεριλάμβανε η ειδική αγωγή.

Προεπαγγελματικό τμήμα

Μονοετές ή διετές πρόγραμμα για εφήβους που καλύπτει όλο το φάσμα της νοητικής καθυστέρησης και προβλημάτων στην επικοινωνία.

Επαγγελματικά Εργαστήρια

Με τμήματα που εξειδικεύονται στη Ταπητουργία, Υφαντική, Γαζωτική, Κεντητική, Χειροτεχνία, Πλεκτική, Κεραμική, Αγροτική και Οικιακή Οικονομία, και στη χρήση Η/Υ.

Οικοτροφείο

Για κορίτσια 3-30 ετών, τα οποία αδυνατούν να φοιτούν σαν εξωτερικά : α) Λόγω παντελούς απουσίας οικογενειακού περιβάλλοντος β) Λόγω επιβεβλημένης ανάγκης απομάκρυνσής τους από το οικογενειακό περιβάλλον, που υποφέρει είτε από σοβαρά κοινωνικά προβλήματα (κακοποίηση, ψυχοπαθολογία οικογένειας, κ.λ.π.), είτε από οικονομική ανέχεια γ) Λόγω απόστασης, καθώς τα προγράμματα του Ιδρύματος παρακολουθούν ΑΜΕΑ από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, όπου παρατηρείται ανυπαρξία ανάλογων πλαισίων. Διαθέτει *Ιατροπαιδαγωγικό Σταθμό, Κοινωνική Υπηρεσία* και εξειδικευμένους επαγγελματίες που πλαισιώνουν την ειδική εκπαίδευση.

Παρέχονται:

- * Λογοθεραπεία, αποκατάσταση ειδικών μαθησιακών δυσκολιών (Δυσλεξία, κ.λ.π.) και εφαρμογή προγραμμάτων γλωσσικής ανάπτυξης (π.χ. Makaton)
- * Κινησιοθεραπεία με ειδικά μαθήματα γυμναστικής, και ειδικής ρυθμικής (Graham)
- * Αθλοπαιδιές, στίβος, χορός, ρυθμός, εφαρμοσμένη φυσική αγωγή
- * Μουσική αγωγή με το σύστημα Orff, Μουσικοθεραπεία.
- * Αυτοσχεδιασμός, θεατρικό παιχνίδι, ζωγραφική.
- * Υποστήριξη της ειδικής αγωγής με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρήση ειδικού εκπαιδευτικού λογισμικού (Computer Assisted Learning).
- * Αγωγή με το σύστημα RAMAIN

Η Αδελφή Μαρίνα Κουμάντου

Κατά την Εξόδιο ακολουθία ακούστηκε ότι η Αδελφή και Μητέρα ήταν ψυχή του Ιδρύματος για το Παιδί. Ο δε π. Αθαν. Αρμάος την αποκάλεσε Πρωταγωνίστρια σε πολλούς τομείς. Κυρίως όμως ήταν «Πρωταγωνίστρια (υπό την καθοδήγηση πάντοτε της Εκκλησίας μας, και με την ακούραστη συνεργασία των μοναζουσών της Παμμακαρίστου και των λαϊκών συνεργατών της). Διοργανώτρια και εμπνεύστρια του θαυμαστού αυτού κοινωνικού Ιδρύματος στη Νέα Μάκρη, που ονομάζεται σήμερα ΙΔΡΥΜΑ ΓΙΑ ΤΟ

ΠΑΙΔΙ - Η ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ. Πόσα παιδιά τραυματισμένα, αλλά και πόσες μαρτυρικές μητέρες δεν αναγνώρισαν εδώ την Αδελφή Μαρίνα ως τη μεγάλη μάνα μιας υπερπολύτεκνης οικογένειας;»

Μαζί της είχα την τύχη να συνεργαστώ. Η πλατιά μόρφωσή της, η σοφία της, η πνευματικότητά της, ο σεβασμός και η αγάπη του άλλου, αλλά και του Άλλου παραμένουν στοιχεία της διαθήκης της προς όλους εμάς.

Το Πνευματικό Κέντρο (Κηφισιά)

Οι Μοναχές, παρά το μικρό αριθμό του Τάγματος, επισημαίνονται από τα λόγια του Κυρίου «Μη φοβού το μικρό ποίμνιο ότι ευδόκησεν ο Πατήρ υμών δούναι την βασιλείαν» καθώς και από τη συνείδηση ότι προσφέρουν θεάρεστο και αναγκαίο έργο σε διάφορους τομείς όπου οι συνάνθρωποί μας αναζητούν την παρέμβασή τους.

Η προώθηση της πνευματικής ζωής και του έργου της Ένωσης των Εκκλησιών απασχολεί τις Μοναχές! Στην Κηφισιά λειτουργεί Πνευματικό Κέντρο για τις ανάγκες των Μοναχών του Τάγματος. Τούτο προσφέρει ευκαιρίες περισυλλογής και προσευχής σε όλα τα μοναχικά τάγματα, για ομάδες προσευχής νέων και ενηλίκων κληρικών και λαϊκών, για μελέτη και εμπάθυνση του λόγου του Θεού, μακριά από τον πολυτάραχο κόσμο μας.

Παράλληλα: προσφέρεται βοήθεια και αρωγή στους μετανάστες και πρόσφυγες.. Οι Μοναχές με τη βοήθεια εθελοντών και σε συνεργασία με την Caritas προσφέρουν προϊόντα πρώτης ανάγκης, βοηθούν ποιμαντικά στα πλαίσια της Ενορίας χριστιανούς Κούρδους, Ιρακινούς, Ουκρανούς,...

Οι Εστίες «Θεία Πρόνοια» Νέος Κόσμος

Οι Εστίες με την επωνυμία «Θεία Πρόνοια» ιδρύθηκαν το 1941, κατά τον αγγλικό αποκλεισμό και τη μεγάλη πείνα στην Αθήνα με σκοπό να προσφέρουν φαγητό και φάρμακα σε συνανθρώπους.

Στην ίδια γραμμή, το 1944 στις 6 Απριλίου γίνονται τα εγκαίνια Εστιατορίου Εργαζομένου Κοριτσιού. Το 1946 πραγματοποιείται και η πρώτη στέγαση εργαζομένου Κοριτσιού που σε λίγο θα είναι και Στέγη Φοιτήτριας στην οδό Εμ. Μπενάκη 7. Η επιτυχία αυτή στα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια θα επιβάλει το άνοιγμα άλλων δύο Εστιών στην οδό Μανδροκλέους και στην οδό Καποδιστρίου.

Σήμερα, η Εστία που διευθύνεται από Μοναχές της Παμμακαρίστου, στο Νέο Κόσμο (Αθήνα), προσφέρει πλήρη φροντίδα (στέγη και τροφή), με προσιτές τιμές και χριστιανικό οικογενειακό περιβάλλον σε σπουδάστριες και εργαζόμενες, από την επαρχία. Οργανώνει επίσης ομιλίες και σεμινάρια πάνω σε θέματα της νεολαίας. Τους καλοκαιρινούς μήνες, οι εγκαταστάσεις διατίθενται σε ομάδες μαθητών και φοιτητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επισκέπτονται την Ελλάδα ή οργανώνουν συνέδρια.

Το 1994, όταν γιορτάστηκαν τα 50 χρόνια ζωής της Εστίας δόθηκαν τα εξής στοιχεία φιλοξενίας : 8.650 Ελληνίδες και 32.000 ξένοι.

Πνευματικότητα

Πάρε Κύριε και δέξου

«Πάρε Κύριε και δέξου
όλη μου την ελευθερία,
τη μνήμη μου, τη νοημοσύνη μου
και όλη μου τη βούληση,
ό,τι έχω και
ό,τι μου ανήκει.
Εσύ μου τα έδωσες
σ' Εσένα, Κύριε, τα επιστρέφω.
Όλα είναι δικά σου,
διάθεσέ τα σύμφωνα με το δικό Σου θέλημα.
Δώσε μου την αγάπη Σου και αυτό μου αρκεί».

(Άγιος Ιγνάτιος Λογιόλα)

Πριν διαβάσετε τις παρακάτω σκέψεις, καλό θα ήταν να πείτε πολύ αργά αυτήν την προσευχή. Κάντε την δική σας. Κάτι θα μετακινηθεί μέσα σας. Πολλά πρόσωπα που δοκίμασαν να προφέρουν αυτή τη σύντομη προσευχή, αισθάνθηκαν αμηχανία. Δίσταζαν να προφέρουν τα λόγια «Πάρε Κύριε... διάθεσέ τα εντελώς σύμφωνα με το δικό σου θέλημα». Ξεπερνά τις δυνατότητες τους. Κι αυτό γιατί έχουν την εντύπωση ότι δίνοντας στο Θεό ένα τέτοιο δικαίωμα, θα τους πάρει ό,τι το πολυτιμότερο έχουν. Αυτές οι αντιδράσεις φανερώουν ποια είναι η σχέση μας με τους άλλους, με τα πράγματα και τι ιδέα έχουμε για το ΘΕΟ.

α) Η σχέση μας με τα πράγματα

«Ό,τι έχω κι ό,τι μου ανήκει...» Εκφράσεις πολύ σημαντικές στη ζωή μας. Γενικά, χάρη σ' ό,τι κατέχουμε, συνειδητοποιούμε την οντότητά μας. Τα υλικά αγαθά μας κατατάσσουν σε πλούσιους και σε φτωχούς. Υπάρχουν όμως και οι πραγματικότητες του πνεύματος: η μνήμη, η νόηση, η θέληση. Υπάρχει και ο συναισθηματικός μας κόσμος... Όλα αυτά μας βοηθούν να χτίσουμε την προσωπικότητά μας και να συνειδητοποιήσουμε το είναι μας.

Όσο για τα υλικά αγαθά, ο άνθρωπος θέλει να είναι ιδιοκτήτης. Συγκρούσεις και βίαιες επεμβάσεις παρατηρούνται όταν θίγονται προσωπικά συμφέροντα ιδιοκτησίας υλικής και πνευματικής. Η μικρή προσευχή του Αγ. Ιγνατίου χτυπά αυτή την τάση «ό,τι έχω και ό,τι μου ανήκει, ΕΣΥ μου τα έδωσες». Πριν γίνει διάβημα πνευματικό αυτή η αναγνώριση ενός δώρου, είναι πράξη σύνεσης.

Ποιος μπορεί να προσθέσει ένα χιλιοστό στην εξυπνάδα του; Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος για το δικαίωμα ιδιοκτησίας την επομένη του θανάτου του; Τη λύση ή μάλλον την απάντηση, την δίνει το Ευαγγέλιο. Το κάθε τι είναι δώρο κι αυτά τα δώρα ο Θεός μας τα εμπιστεύθηκε μόνο για χρήση αλλά και για μοίρασμα. Αν αυτό αληθεύει, ποιος κίνδυνος θα υπήρχε ν' αποδώσουμε τα αγαθά μας σ' Αυτόν που μας τα εμπιστεύθηκε;

Ο Θεός δεν αλλάζει, «τα δώρα του είναι αμετάκλητα». Όμως, αν η προσευχή αυτή δεν αλλάζει τίποτα από μέρους του Θεού, μπορεί ν' αλλάξει τα πάντα από τη δική μας πλευρά. Σιγά-σιγά υιοθετούμε την πεποίθηση γι' αυτό που θα έπρεπε να μας «κατοικεί» όσον αφορά τα αγαθά μας: δεν μας ανήκουν. Είμαστε χρήστες όχι όμως ιδιοκτήτες. Αυτό βίωσε ο Αβραάμ. Του ζητήθηκε όχι να θυσιάσει το παιδί του, όπως το πίστευε για λίγο, αλλά να μην το θεωρεί κτήμα του, κι επομένως να του χαρίσει την ελευθερία του.

β) Η σχέση μας με το Θεό

Χρησιμοποιώντας τα υλικά αγαθά, εκφράζουμε τη σχέση μας με το Θεό. Πως φανταζόμαστε το Θεό; Απ' αυτό εξαρτάται ο τρόπος των συναλλαγών μας μαζί του. Από την εμφάνιση της πίστης πάνω στη γη μας, ζητήθηκε στον Αβραάμ να δεσμευθεί στο δρόμο της αποποίησης. Λες και ο Θεός θέλησε ριζοσπαστικά, ο πρώτος πιστός, να μην κάνει λάθος δρόμο. Έτσι φρόντισε ώστε ο Αβραάμ να μην δημιουργήσει του Θεού που μόλις συνάντησε, εικόνες σαν αυτές των θεοτήτων που υπήρχαν ήδη στη σκέψη του και που διοχέτευαν οι ειδωλολατρικές θρησκείες εδώ και αιώνες τώρα.

Ψεύτικες εικόνες μας εμποδίζουν να πούμε την προσευχή του Αγ. Ιγνατίου. Συχνά, τον Θεό τον θεωρούμε σαν αντίπαλό μας. Για να μείνει κυρίαρχος και παντοδύναμος, πρέπει ο άνθρωπος να είναι αδύναμος και ανήμπορος. Αν ο Θεός θέλει να είναι πλούσιος, δεν μπορεί παρά να πάρει τα αγαθά του στον άνθρωπο. Όμως ο Θεός του Αβραάμ δεν θέλει να είναι έτσι όλα αυτά.

γ) Ο Θεός κάθε ευλογίας

Ο Θεός ακατάπαυστα ευλογεί τον άνθρωπο. Επιθυμεί και κάνει μόνο το καλό γι' αυτόν. Το πιο πολύτιμο δώρο που έκανε στον άνθρωπο, είναι η ελευθερία. Εξ αιτίας αυτής της ελευθερίας, ο Θεός δεν θέλει ποτέ να εξαναγκάσει τον άνθρωπο. Γι' αυτό τον προσκαλεί, τον καλεί, του ζητάει. Έχουμε πάντοτε τη δυνατότητα της αποδοχής όπως ο Αβραάμ και η Μαρία, η Μητέρα του Θεού.

Έχουμε όμως και τη δυνατότητα να ακούσουμε τη φωνή του πονηρού, αυτήν του «εχθρού της ανθρώπινης φύσης», αυτή του «ψεύτη», αυτού που καταδιώκει τον Ιησού καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του και τον οποίο κατατρόπωσε στο Πάθος Του. Φωνή που κατατροπώθηκε από τον ίδιο τον Ιησού την ημέρα της Ανάστασής Του. Αυτή η φωνή μας βρίσκει συνένοχους με το να θεω-

ρούμεθα ιδιοκτήτες πραγμάτων που μας δόθηκαν. Γι' αυτό από την αρχή της πίστης του Αβραάμ μέχρι το τέλος της ζωής του Ιησού, Λόγου του Θεού, καλούμαστε ν' αποποιηθούμε των υλικών αγαθών και του εαυτού μας, για να αναγνωρίσουμε τον Θεό, τον μοναδικό Δωρητή μας.

«Δώσε μου την αγάπη Σου κι αυτό μου αρκεί».

Μόνο έτσι μπορούμε να ζητήσουμε στον Θεό να μας δοθεί ο ίδιος. Και πληρότητα των δώρων του Θεού, είναι ο ίδιος ο Υιός του που μας χαρίστηκε.

Ας είναι ευλογημένος ο Θεός που μας ευλόγησε...

Αδ. Αικατερίνη Μαϊδιώτου
Διασκευή

Ο κόσμος και ο κόσμος του ανθρώπου

Με την κατάκτηση του Σύμπαντος

Ο άνθρωπος από τότε που εμφανίστηκε κατόρθωσε σιγά-σιγά να κυριαρχήσει το Σύμπαν.

Οι επιστημονικές ανακαλύψεις αποδεικνύουν αυτό το φαινόμενο.

Οι τεχνολογικές επιτυχίες των τελευταίων αιώνων, κυρίως των τελευταίων δεκαετιών, ήλθαν να ενισχύσουν την ανάπτυξη.

Ο άνθρωπος με ραγδαία ταχύτητα συνεχίζει σήμερα να ανακαλύπτει τη φύση του και τις πολυδιάστατες δυνάμεις του στη φυσική και μεταφυσική του διάσταση.

Η βιοχημεία, η ανθρωπολογία, η ιατρική... όλο και αποκαλύπτουν νέα μυστικά και κατορθώνουν να προσεγγίσουν τα πιο απόκρυφα του ανθρώπινου σώματος.

Με την Ψυχολογία, την Ψυχανάλυση, αλλά και την Κοινωνιολογία, την Εθνολογία γίνονται σοβαρά βήματα στην αυτογνωσία του ανθρώπου.

Η Ιστορία, η Παλαιοντολογία, η Αρχαιολογία, η εξέταση της πορείας της Ζωής ανοίγουν νέες προοπτικές κατανόησης του ανθρώπου και του ανθρωπίνου γένους.

Η αντιμετώπιση των μεταφυσικών ερωτημάτων κι αυτή προοδεύει.

Τα ιδεολογικά, τα φιλοσοφικά και τα θρησκευτικά ρεύματα συνεχίζουν να προσφέρουν στην ανάπτυξη του ανθρώπου και στην πρόοδο της ανθρωπότητας.

Όλο και περισσότερο αναζητείται

το νόημα της ζωής και οι βαθιές επιδιώξεις του ανθρώπου.

Για το χριστιανό, ο Ψαλμός 8 υπενθυμίζει τη μεγαλοσύνη του ανθρώπου:

Θεέ, «έκανες τον άνθρωπο λίγο μικρότερο από Σένα»

και το Ευαγγέλιο του Ιησού εστιάζει την προσοχή του στην ειρήνη και την ενότητα!

π. Γ.Μ.

Το διαστημικό τηλεσκόπιο που θα διαδεχθεί το διάσημο πλέον «Χαμπλ» παρουσιάστηκε στην Ουάσινγκτον. Μόλις αναπτυχθεί στο Διάστημα, το 2013, το τηλεσκόπιο «Τζέιμς Ουέμπ» θα είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο και θα επιστρέψει στον επιστημονικό κόσμο να «κοιτάξει» βαθιά μέσα στο σύμπαν, αποκρυπτογραφώντας -ίσως - πολλά από τα μυστικά της δημιουργίας του...

Η επιστημονική κοινότητα ελπίζει ότι το νέο τηλεσκόπιο, που φέρει το όνομα του διευθυντή της ΝΑΣΑ τα χρόνια 1961-1968, θα μπορέσει να «δει» τον σχηματισμό των πρώτων άστρων, λίγο μετά το Μπιγκ Μπανγκ. Με ιδιαίτερη αγωνία αναμένεται επίσης η παρατήρηση της δημιουργίας ηλιακών συστημάτων, παρόμοιων με το δικό μας, ικανών να φιλοξενήσουν ζωή.

Το τηλεσκόπιο αποτελεί κοινή προσπάθεια αμερικανικών, ευρωπαϊκών και καναδικών διαστημικών υπηρεσιών...

Ενώ το «Χαμπλ» είχε την ικανότητα να «κοιτάζει» ένα δισεκατομμύριο χρόνια ύστερα από το Μπιγκ Μπανγκ, οι δημιουργοί του «Τζέιμς Ουέμπ» υποστηρίζουν ότι το νέο τηλεσκόπιο θα μπορεί να παρατηρεί φως που εκπέμπεται από ακόμη πιο μακρινά αντικείμενα, που χρειάστηκε εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια για να φθάσει στη Γη.

Το διαστημικό τηλεσκόπιο «Χαμπλ», μαζί με τα Τσάντρα και Σπίτσερ, έχουν αποδείξει ότι το Σύμπαν κρύβει ακόμη πολλά δυσεπίλυτα μυστήρια. Τα σημερινά τηλεσκόπια βοηθούν στη μελέτη των μαύρων οπών και της αιγίματικής σκοτεινής ύλης, αλλά δεν μπορούν να «δουν» τις απαρχές του χρόνου. Το νέο τηλεσκόπιο, όμως, χάρη στα μεγάλα του κάτοπτρα θα μπορέσει «για πρώτη φορά να στείλει εικόνες υψηλής ευκρίνειας από τη σκοτεινή αυτή εποχή», όπως εξηγεί ο δρ Ματ Μάουντεν, διευθυντής του Ινστιτούτου Διαστημικού Τηλεσκοπίου στην Ουάσιγκτον...

Και συνεχίζει: «Πριν από το “Χαμπλ”, ο άνθρωπος μπορούσε μόνο να φαντάζεται το Σύμπαν. Τώρα μπορεί να το παρατηρήσει»...

Καθημερινή 15/5/07 - AFP